

ג ל י ר נ ר ת ל ע י ר ו ן ב ש ר ש ת ה ש ב ר ע
ע ר ו כ י מ ב י ד ו נ ח מ ת ל י ב ו כ י ן
י ו ״ ל ע ״ י מ ו ט ד ח ו ר ה ו ה ש כ ל ה ל מ ב ו נ ר י ם ו ל נ ע ר
ח ס ח ד ו ר ה נ ש י מ ו ר ח י ב א מ ר י ק ה

פסוקים (המש"ר) מ"ח

למסוקים ט"ו - ט"ז עיין גליון ויחי תו"ה.
ג. א. אל שרי בראה אלי בלון בארץ כנען - ויערך אותי.
החוכל למצוא טבה לקך, למח קרא יעקב לקבתי במקום זה בשם
זה דוקא?

ו. ויאמר אלי:
הנני מסרך והרביחתיך ונתחתיך לקהל עמים
ונחתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחוזת עולם.

הטוה לפי זה:
מ"ז כ"ז:
וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גטן
ויאחזו בה וימרו וירכו מאד.

ב. ויעקב בפרוטו לכראטיה Genesis מעיר למסוקנו:
"הקדמה יעקב לברכתו - ט" ד) - הוא נבדד גמור לבאמר
בחורה לפני כן במ"ז מסוק כ"ז."
א) הסבר, באיזה טובן מסוקים ג' - ד' הם הקדמה לדברי יעקב
הבאים אחר כך!
א) הסבר, באיזה טובן מסוקנו הוא "נבדד" למ"ז כ"ז.
וע' גם מ"ז ה'.

ה ט ו ה ה : דברי יעקב אל יוסף במסרו את דברי ה' מ"ח ד'

<p>הנני מסרך והרביחתיך ונתחתיך לקהל עמים</p> <p>ונחתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחוזת עולם</p>	<p>דברי ה' אל יעקב ל"ח א'</p> <p>פרח ורבה גוי וקהל קריתם יהיה טמן ושלמים טחלציק יצאו</p> <p>ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אחננה ולזרעך אחריך אחן את הארץ</p>
--	---

החוכל להסביר אחדים מן הסוקים (המסמות או הוספות) טטנה יעקב
במסרו את דברי ה' אליו בלון?
ז. ו. ואני כבואי מידן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ
לבוא אמרתה ואקברה טם בדרך אפרת - היא בית לחם.
ט"ה ד"ה ואני: - ואע"פ שאני מסרתי עליך להוליכני להקבר בארץ כנען
ולא כך עשיתי לאמר, שהיא מתה סמוך לבית לחם.
ד"ה ואקברה טם: ולא הולכתיו אטילו לבית לחם להבניסה לארץ וידעתי טיס
בלבך עלי, אבל דע לך ששל מי הדבור קברתיה טם, טתה לעזרה לבניס,
כשיגלה אותם נבזראדן והיו עוברים דרך טם, יוצאת רחל על קברה
ובוכה ומבקשת עליהם רחמים, שנאמר (ירמיהו ל"א) "קול ברמה נטמע,
נהל כלי טמורים, רחל מבכה על בנית, טאנח להנחם על בנית כי איננו".
והקבתי טשיבה (ירמיהו טם) "אנעו קולך מבכי ועיניך סדטעה, כי יס-

שכר לפעולתך נאום ה' ושבו מארץ אויב, וזו תקוה לאחריהן נאום ה' ושבו בנים לגבולם.

רמב"ן ז"ה ואקברה טט. אחרי הביאו כל דברי רש"י הנ"ל.

וצריך על כל מניס שיהיה רמז במקרא לטעם הזה שאמר באגדה זו, ושם זהו מה שאמר הכתוב: "מתח עלי רחל בדרך ואקברה טט בדרך". כלומר: בדרך אשר יעברו בה בניה מתח וטט קברה לטובתם, כי היא לא מתח "בדרך" רק ברמה, שהיא עיר בארץ בנימין וטט נקברה, אבל בדרך של עתה טתה, והכתוב לא יפרט בעמידות, רק ירמז בהם.

ועל דרך הפס"ט גם כן אמר לו כן כמחנצל, שלא יחד ליוסף גדאותו הטען בקבורה הטערה, על שלא קבר אמו טט - וכאשר קבר טט את לאה - ולכך אמר לו, כי טתה בארץ כנען ולא נקברה בחוצה לארץ, כאשר תהיה קבורה מצרים ליעקב, ומתח בדרך בפתע פתאום ולא יכול לקברה טט, כי אין יעצב את בניו ואת טקנתו בדרך וילך מהרה עמה למערת המכפלה ואיה הרופאים והרפואות לחנוט אותה, וזה טעם "עלי".

ואע"פ שמערת מכפלה אינה רחוקה מוטט רק כחצי יום, היה יעקב כבוד מאד במקנה הגדול ובני בית ולא יגיעו טט רק בימיט רבים, וכן עשה בדרך ההוא ימים רבים עד בואו אל אביו...

ואני סבור, שהיו אלה דברי התנצלות וגם יוסף יודע שמתח בדרך ונקברה בארץ ולכבוד עשה לה במוחה, אבל הכונה ליעקב שלא הוליד אותה למערה, כדי שלא יקבור טט שתי אחיות, כי יבוש מאבותיו ולאח היא הנשאת לו ראסונה בהיהר, ורחל באהבתו אותה כנדר אשר נדר לה לקחט.

- 1) מה קשה לרש"י בפסוקנו?
- 2) מה הרמז שמוצא הרמב"ן בלשון הכתוב לדברי האגדה הטובאים ברש"י?
- 3א) הסבר את דברי הרמב"ן: "הכתוב לא יפרט בעמידות, רק ירמז בהם" וע' גם דברי הרמב"ן "ב' ו' ז"ה ויעבר אברהם בארץ עד "ולמד על העתיד".
- האם דברי הרמב"ן הם חזוק לדברי האגדה או דחיתם?
- 4) כמה טונה פרוטו "על דרך הפס"ט מדברי רש"י?
- 5) כמה מסכים הרמב"ן בפרוטו "על דרך הפס"ט עם דברי רש"י (טיט לב שהרמב"ן מוחח פרוטו "ועל דרך הפס"ט גם כן אמר לו...")
- 6) מה ההבדל בין פרוט הרמב"ן "על דרך הפס"ט לבין פרוטו "ואני סבור"?

ז' מתח עלי רחל.

הנהדרין ט"ב ע"ב: חנא: אין איש מה אלא לאשתו ואין אשה מה אלא לבעלה... טנאמר "ואני בבואי טמדין ארם מתח עלי רחל"

ראב"ע טתוח פתאום ולא יכולתי להוליכה לקברה בטערה כאשר קבוחי למען ואמר זה ליוסף, שלא יחד לך טאב"ק מאתך מה חלא עשיתי לכבוד אסך. מה בין "טניהם בפרוט הבטוי "עלי" (וע' ספורנו) ואיזה טתח נראה לך פטוטו טל מקרא?

ט"ו ויברך את יוסף ויאמר: האלוקים אשר החלכו אבותי לפניו מבחומא יטן י"ב ל"ב כ"ו... זכתיב באבות העולם (בראשית ט"ח ט"ח): "האלוקים אשר החלכו אבותי לפניו", אמר ר' יוחנן: למה היו אבות העולם דומין לפני הקבה"ו? לרואה טתוא טחלך וזאנו מחלכת לפניו. אמר ריש לקיש: עד עכשיו הזאן היו זריכים לרועה? אלא למה האבות דומין לפני הקבה"ו? לבטיא יהוא מחלך וזקניו מחלכין לפניו והזקנים מודיעין כבודו טל גי'א. כך היו אבות העולם חולכין לפניו... הרי: "החלך לפני ויהי חמים".

מה בין ר' יוחנן לריש לקיש במירוט המוטג "הלך לפני ה' י"ז ט"ו האלוקים אשר החלכו אבותי לפניו... האלוקים הרועה אותי מעודי... דוברי יעקב אלה אין טני חלקי הפסוק טקבילים: בחצי הרגטון האבות הנז"א, בחצי חטני יעקב - המז"א. החולל להטביר - מודע?

הצדיק 10

חשובות לשלוח לכתמה ליבוביץ, ירושלים -